

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva br.27
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu tog suda Ljiljana Mustapić, u pravnoj stvari tužitelja SLOBODAN ŽMIRE, Put Smokovika 16, OIB:21545713259, zastupan po punomoćniku Goran Parlov odvjetnik u Splitu protiv tuženika CROATIA OSIGURANJE d.d. Split, Vatroslava Jagića 33, OIB:26187994862, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 27. kolovoza 2026 g. presudom objavljenom dana 7. listopada 2026 g.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi: ".Utvrđuje se nedopuštenim osiguranje određeno rješenjem o osiguranju Općinskog suda u Splitu od 7. listopada 2022. god., broj Ovr-2234/2022".

Obrazloženje

1.Tužitelj u tužbi navodi u ovršnom predmetu zaprimio Zaključak o upućivanju u parnicu broj Ovr-2234/22. Temeljem rješenja o ovrsi donesenim od strane javne bilježnice Borice Kovačević Ovr-505/10 putem suda tuženik nastoji upisati prisilno osiguranje potraživanja u iznosu od 2.972,00 eura zajedno s zakonskim zateznim kamatama na nekretnini upisanoj u ZU2133 KO Kaštel Stari. Tužitelj je istaknuo prigovor zastare pa je upućen u parnicu. Tužitelj ustraje u prigovoru zastare i smatra istim osnovanim, s obzirom je nastupila zastara potraživanja tuženika. Ovršnoj ispravi, predmetnom rješenju o ovrsi vrijedi desetogodišnji rok zastare. Dakle, citirano rješenje o ovrsi pravomoćno je dana 04.07.2012. godine; dok je tuženik dana 23.09.2022. godine podnio prijedlog za osiguranje potraživanja u ovisnom predmetu Ovr-2234/22. Prema tome, nastupio je desetogodišnji zastarni rok s danom 04.07.2022. godine. Obavijest Fine od 06.02.2013. godine kojom se vraća osnova za plaćanje, ne prekida se zastara. Jer osnova/blokada računa nikada nije provedena putem Fine, nego je vraćena/odbačena pa se u konkretnom slučaju primjenjuje članak 242. Zakona o obveznim odnosima. Stoga predlaže donošenje presude kao u izreci.

2.U odgovoru na tužbu tuženik ističe kako je tužba neosnovana, protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Zaključkom Općinskog suda u Splitu posl.br. Ovr-2234/2022 od 22.11.2023.g., tužitelj je upućen u roku od 15 dana od dostave predmetnog Zaključka, pokrenuti parnicu radi proglašenja da je nedopušteno

osiguranje određeno ovosudnim Rješenjem posl.br. Ovr-2234/2022, a iz razloga navedenih u žalbi od 19.01.2023.g. Tužitelj je tužbu podnio tek 29.12.2023.g. iz kojeg razloga tuženik, opreza radi, predlaže odbaciti tužbu kao nepravovremenu.

3.Tužitelj u tužbi ističe prigovor zastare potraživanja obzirom da se prijedlog za osiguranje temelji na Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave izdano po javnom bilježniku Borici Kovačević iz Splita posl. br. Ovr-505/10, kao ovršnoj ispravi koje Rješenje je doneseno dana 05.11.2010.g., a steklo svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti dana 04.07.2012.g.. Tuženik je, temeljem predmetne osnove, Financijskoj agenciji (dalje u tekstu: FINA) dana 21.12.2012.g. podnio prijedlog za isplatu pljenidbom novčanih sredstava sa svih račun i oročenih štednih uloga protivnika osiguranja (današnji zahtjev za naplatu), slijedom čega je nesporno kako je tužitelj unutar zastarnog roka od deset godina podnio zahtjev za naplatu kod FINE.

4.Člankom 233. stavkom 1. ZOO- a propisano je da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare. Odredbom čl. 241. ZOO-a određeno je da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđenja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

5.Dakle, time što je predlagatelj osiguranja podnio zahtjev za naplatu, nastupio je prekid zastare tražbine predlagatelja osiguranja prema protivniku osiguranja. Nadalje, u skladu s člankom 245. stavkom 1. ZOO-a, nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Predlagatelj osiguranja je od strane FINE dana 6. veljače 2013. godine zaprimio obavijest o vraćanju osnove za plaćanje – pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Borice Kovačević iz Splita br. Ovr-505/10. Ovo sve iz razloga što da račun ovršenika ne postoji u JRR. (Jedinstvenom registru računa)

6.Sukladno članku 245. stavku 5. ZOO-a, kada je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe ili osiguranja, zastara počinje teći iznova od dana okončanja tog postupka, a prema stavku 6. istoga članka, navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta .Evidentno je, dakle, da je novi desetogodišnji zastarni rok započeo ponovno teći od dana 6. veljače 2013. godine, odnosno 21.12.2012.g. kada je tuženik kao ovrhovoditelj uputio FINI zahtjev za naplatu .A budući da je predlagatelj osiguranja prijedlog za osiguranje, prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretnini protivnika osiguranja, podnio dana 23. rujna 2022. godine, nesumnjivo je da ga je predlagatelj osiguranja prijedlog podnio unutar zastarnog roka od deset godina, slijedom čega nije nastupila zastara tražbine predlagatelja osiguranja, ovdje tuženika, prema protivniku osiguranja, kao tužitelju.

7 Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda RH izraženo u odluci posl.br. Rev-943/2017 od 10. svibnja 2017.g., kada je ovršni postupak obustavljen zbog razloga koji leži isključivo na ovršeniku i na što ovrhovoditelj nije imao utjecaja, tada pokretanje ovršnog postupka ima za posljedicu prekid zastare i zastarni rok počinje

ponovno teći nakon što rješenje o obustavi ovršnog postupka postane pravomoćno“. Tako i u odluci Županijskog suda u Puli posl.br. GŽ-1160/2021 od 25.10.2021.g., cijeneći pri tome sadržaj odredbe čl. 388. i odredbe čl. 389. ZOO, valja istaknuti da kada se radi o dilemi ima li ranije pokrenuti ovršni postupak radi ostvarivanja iste tražbine koji je dovršen obustavom postupka, u konkretnom slučaju vraćanjem osnove za plaćanje budući „...niti jedna banka nije dostavila podatke o računima s kojih bi se mogla provesti ovrha na novčanim sredstvima“ učinak prekida zastare i da li slijedom toga zastarni rok počinje teći iznova, ovisi o razlozima zbog kojih je došlo do obustave ovršnog postupka i na kojoj od stranaka u ovršnom postupku leže razlozi zbog kojih je ovršni postupak obustavljen (tako i u odluci Vrhovnog suda poslovni broj: Rev-943/2017-2 od 10. svibnja 2017.), a kako je to pravilno zaključio i prvostupanjski sud. Stoga, cijeneći sadržaj ovih zakonskih odredbi i nesporno utvrđeno činjenično stanje da je tuženiku, kao ovrhovoditelju 9. studenog 2011. vraćena osnova za plaćanje budući „...niti jedna banka nije dostavila podatke o računima s kojih bi se mogla provesti ovrha na novčanim sredstvima“, to prvostupanjski sud, i po pravnom shvaćanju ovog drugostupanjskog suda, pravilno zaključuje da razlozi zbog kojih mu je ta osnova za plaćanje vraćena i posljedično tome je ovrha izravnom naplatom kod Financijske agencije ostala bezuspješnom nisu razlozi koji leže na tuženiku jer upravo tužiteljica u tom trenutku, prema podacima FINE, nije imala novčanih sredstava na računima banaka temeljem kojih se navedena ovrha mogla uspješno provesti, pa posljedično tome, i po pravnom shvaćanju ovog drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud pravilno zaključuje da je u konkretnom slučaju došlo do prekida zastare u smislu odredbe čl.388. ZOO podnošenjem prijedloga za izravnu naplatu 7. lipnja 2011. i da u konkretnom slučaju nije nastupila zastara potraživanja tuženika “Presuda Županijskog suda u Puli posl.br. GŽ-1160/2021 od 25.10.2021.g. Presuda Županijskog suda u Šibeniku posl.br. GŽ-758/2019 od 20.10.2020.g. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže Naslovnom sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz obvezu tužitelja da naknadi tuženiku parnični trošak uvećan za zatezne kamate koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, sve sukladno Zakonu o obveznim odnosima.

8.Tijekom postupka sud je u dokazne svrhe pregledao spis posl. br. Ovr-2234/2022 i cjelokupnu pisanu dokumentaciju koja prileži spisu.

9.Tužbeni zahtjev nije osnovan.

10.Predmet spora zahtjev tužitelja radi utvrđenja nedopuštenosti ovrhe kao u izreci, sporno je da li je nastupila zastare tuženikove tražbine.

11.Među strankama nije prijeporno da Rješenje ovrši na temelju vjerodostojne isprave Javnog bilježnika Borice Kovačevića u Splitu posl. br. Ovr-505/10 kao ovršne isprave doneseno, te je isto postalo pravomoćno i ovršno dana 4. srpnja 2012 g., predlagatelj osiguranja je na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja podnio Financijskoj agenciji (u daljnjem tekstu FINA) dana 21. prosinca 2013 g. prijedlog za isplatu pljenidbom novčanih sredstava sa svih računa i oročenih štednih uloga protivnika osiguranja.

12.Odredbom čl.241 Zakona o obveznim odnosima (u daljnjem tekstu ZOO-a) propisano je da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom

vjerovnikovom radnjom, poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđenja osiguranja ili ostvarenja tražbine, dakle time što je predlagatelj osiguranja podnio zahtjev za naplatu nastupio je prekid zastare tražbine predlagatelja osiguranja prema protivniku osiguranja.

13.Odredbom čl.245 stavkom 1 ZOO-a nakon prekida zastara počinje iznova, vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Predlagatelj osiguranja od strane FINE dana 6. veljače 2013 g. zaprimio obavijest o vraćanju osnove za plaćanje –pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Borice Kovačević iz Splita br.Ovr-505/10.

14.Odredbom čl.245 st.5 ZOO-a kada je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe ili osiguranja zastara počinje teći iznova od dana okončanja tog postupka, a prema st 6 istog člana navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta, stoga je novi desetogodišnji zastarni rok započeo ponovo teći od dana 6. veljače 2013 g.

15.Tuženik na osnovi ovršne isprave kojom je utvrđena njegova novčana tražbina podnio je prijedlog za osiguranje prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretnini tužitelja dana 23. rujna 2022 g. unutar zastarnog roka od deset godina, slijedom čega nije nastupila zastara tražbine utvrđene predmetnim rješenjem o ovrsi, tužbeni zahtjev tužitelja trebalo je odbiti i odlučiti kao u izreci.

U Splitu, 7. listopada 2026.g

S u d a c

Ljiljana Mustapić

PRAVNA POUKA: PRAVNA POUKA: Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo izjaviti žalbu na Županijski sud putem ovog suda u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste, u tri primjerka.Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:

- punomoćniku tužitelja,
- tuženiku,
- u spis,

Broj zapisa: **9-3088e-40e2b**

Kontrolni broj: **03b67-5a985-11fea**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

